

Б.Усмамбетов,
БГУ

МАХМУД КАШГАРИНИН “ДИВАНЫНДАГЫ” АЙРЫМ СӨЗДӘРДҮН КЫРГЫЗ ТИЛИНЕ САЛЫШТЫРМАЛУУ ТЫНЫШТЫК ӨЗГӨЧӨЛҮКТӨРҮ

Ар бир тилдин фонетикалык кубулушунун өз турпаты бар. Ал өзгөчөлүк белгиси башка тилдерге оқшогон жана оқшобогон фонетикалык системадан турат. Окшоштуктардан көп болушу тилдердин жакындығын, аз болушу алардын алыстырын белгилейт. Мындай процесстер жакындык жана алысык текстеш тилдердин фонологиясында оркоюп көрүнүп турат. Өзгөчө фонетикалык кубулуштарга учураган сөздөр монгол тилинде көп кездешт. Монгол тилинен салыштырмалуу сөз кылыш жаткан Махмуд Кашгаринин “Диванында” мындай кубулуштар көп байкабайт. “Дивандын” “Диалектилик айырмачылыктары жөнүндө” деген бөлүмүндө түрк урууларынын сөздөрүндөгү тыбыштык өзгөчөлүктөрү жана айырмачылыктары жөнүндө: “Негизги тилде төл сөздөрдө айырмачылык аз болот. Айырмачылык сөздөрдөгү бир нече тамгалардын ордуна башка бир тамгалар алмашып келишинен, же болбосо кәэ бир тамгалардын түшүп калышынан болот. Мисалы: өгүздөр менен кыпчактар атооч жана этиштердин башында келген “йа” тамгасы “алиф” тамгасына, же “жийм” тамгасына алмаштырып айтышат. Ошентип, түрктөр “мусалыр” сөзүн “йелкин” десе өгүздөр менен кыпчактар “елкин” дешет. Түрктөр “жылуу суу” деген сөздү “йылыг суу” десе, алар болсо “ылыг суу” дешет. Ошондой эле түрктөр “бермет” деген сөздү “йинчү” десе, алар “жинчү” дешет. Түрктөр төөнүн чуудасын “йугду” десе, өгүздөр менен кыпчактар “жугду” дешет.

Мындан башка аргулар сөз ортосунда келген, же аягында келген “йа” тамгасын “нун” – тамгасына алмаштышат.

Мисалы: түрктөр койду “кой” десе, аргулар “кон” дешет.

Түрктөр кедей- кембагалды “чыгай” десе, алар “чыган” дешет. Түрктөр “кайу нең” –кайсы нерсе десе, алар “кану-нең” дешет.

Өгүз, кыпчак жана суварлар сөздүн башындағы “мим” тамгасын “ба” тамгасына алмаштышат.

Мисалы: түрктөр “мен бардым” дегенди алар “бен бардын” дешет.

Түрктөр сорпону “мун” душсе, алар “бун” дешет.

Өгүзлөр жана ага жакын жайгашканлар сөз курамындағы “та” –тамгасын “даль” –тамгасына алмаштышат.

Мисалы:түрктөр төөнү “теве” дешсе, алар “деве” дешет.

Ошондой эле, тешик деген сөздү түрктөр “өт” дешсе, алар “өд” дешет.

Таза түркчөдө “даль” –тамгасы менен келген сөздөрдүн көпчүлүгү өгүзчөдө “та” –тамгасы менен айтылат.

Мисалы: түрктөр канжарды “бүлге” депсе, өгүздөр “бүкте” дешет.

Түрктөр жиайдени “йигде” дешсе, өгүздөр, түркмөндөр “йикте” дешет. Бул өндүү сөздөр өтө көп, алардын барын бир бирден айтып отурбадым.

Таза түрк сөздүрүнө “фа” менен “ба” тамгала-рынын арасында айтылуучу “фа” тамгасы өгүздөр жана аларга жакын жашагандар “вов” тамгасына алмаштышат.

Мисалы:алар үйдү “еф” дешсе, өгүздөр “ев” дешет. Алар анга чыгууну “ааф” дешсе, өгүздөр “аав” дешет.

Мен сөздөрдүн эн туура формасын гана берем. Тамга салыштырылып сүйлөй тургандардын тилдеринде тамгалардын алмашуусун акыл жүгүрттүп өзүн билип алаарсын.

Ягма, тохсы, кыпчак, ябака татар, кай, чомул жана өгүздөрдүн баары заль-тамгасын дайыма “йа” тамгасы менен алмаштышат, эч качан “заль” – тамга менен сүйлөшпөйт.

Мисалы түрктөр (ак) кайын дарагы дегенди “казын” дешсе, алар “кайын” дешет.

Ошондой эле, чыгыл жана башкалардын түрк тилдеринде “дза-заль” –тамгасы менен айтылуучу сөздөр Орус жана Урум өлкөлөрүнө дейре созулган кыпчак, жемек, сувар, булгарлардын тилдеринде “зай” менен айтылат.

Мисалы: түрктөр аяк, деген сөздү “адзак” дешсе, алар “аза?” дешет.

Түрктөр кайын жүрттү (кудаларды) “казын” дешсе, алар “кайын” дешет. Чыгыл түрктөрү карын тойду дегенди “карын тозды” дешсе, алар “тозды” дешет. Калган атооч жана этиштери ушул мисалдардын үлгүсүндө түшүнүш керек. Жыйынтыктап айтканда, чыгыл тилиндеги “заль” тамгасы ягма, тохсы, өгүз жана кәэ бир аргулардан кытайга чейин созулган жерлерде жашаган бардык уруулардын тилдеринде “йа” тамгасына алмаштышат; Урумга чейинки чөлкөмдөгү кыпчак жана аларга жакын жайгашкан башка уруулар да бул тамганы “зай” тамгасына алмаштышат. Булардын бардыгын өз учурунда орду орду менен көрсөтүп өтөм.

Түрктөр бара турган жер деген сүйлөмдүн “баргу йер” дешсе, өгүздөр “барасы йер” дешет.

Түрктөр туруу убакыты дегенди “тургу угур” дешсе, өгүздөр “турасы угур” дешет “каф” тамгасы “каф” тамгасына алмашылат. Булардын өз гезегинде айтам. Тамгалардын алмашуусу жөнүндөгү сөздү шунуну менен токтотом” – деп белгилейт (М.К., ТТС, 91-99;).

Ушул сияктуу “Дивандагы” айрым сөздөрдүн кыргыз тилинен салыштырмалуу тыбыштык өзгөчөлүктөрүнө көнүл буруп көрөлү: **I. Сөздүн башындағы өзгөрөгөн тыбышты:** Е – И: егрик – ийрик, еску – иске (ирге), егди – ийди; Ж – Й: жазым – жазым, ўйгун – жүгөн, йап – жасап, йаптыг – жасабдык, ўзгуркан – жууркан, ўш – жасит; С – Ш: сибек – шимек, субургу – шытыргы, сирук – шырык; **Б – М:** бойундурук – моюнтурук, бурундук – мурундук; **Ө – Ү:** өртүк – уртүк; **Ч – Ж:** чапгут – жапкыч; **О – А:** олма – алма; **С – Ч:** санач – чанач.

БИШКЕК ГУМАНИТАРДЫҚ УНИВЕРСИТЕТИНИН ЖАРЧЫСЫ

2. Сөздүн ортосундагы өзгөрүүгө дуушар болгон тыбыштар

Г – К: **утгун** – күткүн, **кысгач** – кычкач, **кабгак** – кабкак; К – Г: **чыктаан** – чыгдан; И – Е: **бишик** – бешик; У – Ў: **бук** – бүк; Г – Й: **егрик** – ийрик, егди – шиди, **тугун** – түйүн, **тугмаа** – түймө; В – Й: **кивиз** – кийиз; З – Й: **кизиз** – кийиз, **казык** – кайык, **казыш** – кайыш; Б – П: **көбсоон** – көпсөн, **көбчүк** – көпчүк, **субургу** – шытыргы; И – Ы: **кызыз** – кийиз, чыг – чий; В – П: **севдин** – септик; У – Ы: **субургу** – шытыргы, **чарук** – чарык, **кузыч** – кычкач; Л – Й: **олук** – ойук (ой+ык); З – Д: **өмзүк** – өңдүк; Т – Д: **чыктаан** – чыгдан; У – О: **бүгкүк** – боолук; Р – Л: **буруук** – боолук, **кирит** – килим (ачкыч); З – С: **кезинди (тон)** – кесинди, **кезлик** – кесик, **базган** – барсан (бас+кан); Н – Й: **конлек** – койнок; Л – Н: **конлек** – койнок; У – А: **аркук** – аркак; Е – Э: **тошек** – тошөк, **конек** – көнөк, **орғен** – орғөн, **өрмек** – өрмөк, **билегү** – бүлө (-ғы); З – С: **кузач** – кусач (орус тилинде), **базган** – барсан; О – А: **очак** – очок ; Ў – Ө: **өркүч** – өркөч, **йүгүн** – жүгөн; Л – Д: **түзлүк** – түздүк, **излик** – издик; Р – Л: **тукурка** – тукул; Н – М: **кандук** – камдык; М – Н: **өмзүк** – өңдүк; У – Ы: **кандук** – камдык, **алтун** – алтын, **кашук** – кашык, **сакалдуруук** – сакалдырык, **сырук** – шырык.

3. Сөздүн аягындағы тыбыштық өзгөрүүлөр

Г – К: **аркағ** – аркак, **артығ** – артык, **отүкклүг** – отүктүк, **бүг** – бүк, **түшаш** – тушак (тушоо), **куршаш** – куришак, **чүг** – чук, **түлгаг** – тулгак; Г – Й: **чыгчий**; Ў – Е: **ескү** – иске (ирге), **керегү** – кереге.

4. Сөздүн башына, ортосуна жана аягына кошул түшүп калған тыбыштар:

Ы: **чыгрыны** – чыгрык, **сыдырым** – сыйдырым; **К:** **ала-чу** – алачык

5. Тыбыштардың сөз башында, ортосунда жана аягында түшүп калуусу

К: **утгүн** – күткүн; **О:** **боттуу** – ботолуу; **У:** **укруук** – укурук, **козук** – козулук; **Л:** **козук-** козулук; **Ч:** **тирегү** – тирегич; **С:** **базгаан** – барсан; **Т:** **четген** – чеккен; **И:** **ийк** – ийик.

5. Кошумча кирген тыбыштар

Г: **йүгүркан** – жууркан, **оргок** – орок; В: **сувлук** – суулук; Г: **таргак** – тарак, **тергии** – терши (дасторкон), **тагаар** – таар; Н: **шайне** – шайне; Л: **чашикал** – чашка (орус тилинде)

6. Созулма тыбыштардын (үндүүлөрдүн) сөздүн ортосунан түшүп калуусу

Калкан **Нұрманаан** – калкан, **чыктаан** – чыгдан, **кумгаан** – күмгән, **бешик**, **тагаар** – таар, **кетмээн** – кетмен, **чаатыр** – чатыр;

7. Созулма тыбыштардын (үндүүлөрдүн) сөздүн аягынан түшүп калуусу

Тутмаа – тутма; (сыгрып); (тактуу), **кесмее** – кесме, **керкии** – керки, **камчы** – камчы, (самдаа), **бүкдөө** - бүктөө, (көркөе), **чөмчии** – чөмүч; (**түкмаа**); **самдаа**.

Әә тыбышынын колдонулушу (мындаи көрүнүш кыргыз тилинин түштүк диалектисиде кенири колдонулат) **әмөч** – амач (буурсун), **бүкдөө** - бүктөө (маки, бычак, канжар)

Жогоруда көрүнүп турғандай “Дивандагы” айрым сөздөрдүн кыргыз тилине салыштырууда анчейин деле орчундуу тыбыштык өзгөрүүгө дуушар болгонун байкабайбыз.

Адабияттар

1. Кыргыз тилинин түшүндүрмө сөздүгү (КТТС). – Ф.: Мектеп, 1969.

2. Кыргыз тилинин түшүндүрмө сөздүгү (КТТС). – Ф.: Мектеп, 1984.

3. Махмуд Кашкари «Түрк тилдерини сөздүгү» Кыргыз тилине көтөрөндөр: Т.Токоев, К.Кошмоков, I т. – Б., 2011.

4. Махмуд Кашкари «Түрк тилдерини сөздүгү» Кыргыз тилине көтөрөндөр: Т.Токоев, К.Кошмоков, II т., – Б., 2012.

5. Махмуд Кашкари «Түрк тилдеринин сөздүгү» Кыргыз тилине көтөрөндөр: Т.Токоев, К.Кошмоков, III т. – Б., 2013.